

Peder Jakobsen: Mit Partis Ordfører kan ikke være til Stede her i Salen ved Behandlingen af dette Lovforslag, og jeg skal derfor knytte et Par Bemærkninger til det.

Det foreliggende Lovforslag, som vi ogsaa kender fra i Foraaret, synes ikke at vidne om noget særlig stort Kendskab til det almindelige, jævne danske Landbrug. Der foreslaas en gennemsnitlig Arbejdstid paa 8 Timer, akkurat som man kan tænke sig ved Maskineriet paa en stor Fabrik, hvor man, naar Fløjten lyder til Afgang, forlader alt, hvad der har med Arbejde at gøre. Saadan mener jeg ikke man kan arbejde ved almindeligt Landbrug. Det kan muligvis praktiseres paa de store Gaarde, som jo bedre kan sammenlignes med en Fabriksvirksomhed, men for det første vil Produktionsudgifterne blive større ved en Nedsættelse af Arbejdstiden, hvilket igen vil bundfælde sig, som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup sagde, i en Fordyrelse af Levnedsmidlerne, og Forrentningsprocenten inden for Landbruget tillader dog ikke i Øjeblikket større Udgifter til Produktionsmidlerne, og for det andet udgør de store Gaarde jo kun en lille Brøkdel af det samlede danske Landbrug — Kommunerne ønsker jo denne Brøkdel gjort endnu mindre.

I det almindelige, jævne Landbrug, hvor man tit og ofte hjælpes ad baade i Stalden og Marken, er det praktisk talt umuligt at gennemføre en 8 Timers Arbejdsdag, og jeg tror heller ikke, det er særlig formaalstjenligt, naar man tænker paa den Eksportoffensiv, man saa tit taler om, hvori Landbruget jo dog ogsaa gerne skulde have sin store Part. Hvis det var praktisk gennemførligt, havde jeg som Landmand ikke Spor imod, at det blev gennemført, tværtimod, jeg vilde gerne være en fri Mand de 16 Timer af Døgnet. De, der kender Forholdene i det almindelige, jævne Landbrug ud over Landet, vil give mig Ret i disse Betragtninger. Landbruget, hvor alle i Bedriften hjælpes ad, pusler om Kreaturerne, snakker med dem — som jo ogsaa den højtærede Statsminister siger, han i visse Situationer gør, og det er han heldigvis ikke ene om — lærer de unge at være glade ved det, de arbejder med, og at det ikke altid er Økonomi og Penge, det drejer sig om. Saa langt tror jeg ikke de ærede Forslagsstillere kommer i deres Betragtninger angaaende Arbejdsforholdene inden for Landbruget, og derfor anbefaler jeg, at man stemmer imod Forslaget.

Der er imidlertid et andet Spørgsmaal, som jeg med den højtærede Formands Tilslættelse gerne vil knytte et Par Bemærknin-

ger til, selv om det ikke direkte vedrører det foreliggende Lovforslag. Det er Spørgsmaalet om Landboudommens Uddannelse. Landbruget er jo det eneste Erhverv, som ikke fordrer en bestemt Uddannelse af sine Medhjælpere, og Spørgsmaalet er saa, om man skal blive ved med at arbejde efter de gamle Retningslinier med frivillig Dygtiggørelse, eller man i Lighed med andre Erhverv skal forlange en Uddannelse, saaledes at de unge Mennesker skal gennemgaa en Uddannelsesperiode paa 3 eller 4 Aar, før de staaar som kvalificerede Landbrugsarbejdere — og Landbrugsarbejdere er jo da ogsaa de, som gaar ind i Erhvervet som Arbejdsgivere eller selvstændige Landmænd senere hen. Jeg vil afgjort foretrække det sidste.

Der var jo engang, da man sagde, at den, der ikke kunde blive andet, kunde blive Landmand. Den Tid tror jeg dog de fleste mener er ovre, og saa melder sig altsaa det Spørgsmaal, om Landbruget ikke i Lighed med andre Erhverv skal forlange en Uddannelse af sine Medhjælpere. Jeg ved godt, at det vil kræve stor Forstaaelse særlig fra Arbejdsgivernes Side — man har jo baade sociale og økonomiske Forpligtelser at tage Hensyn til, naar man tager saadanne unge som Lærlinge i Erhvervet —, men jeg tror, det betaler sig i det lange Løb baade for Arbejderen og Arbejdsgiveren. Vore dygtige Konsulenter i det landbrugsfaglige Arbejde vilde sikkert kunne blive udmærkede Medhjælpere ved Uddannelsen. De landbrugsfaglige Dag- og Aftenskoler skulde gøres obligatoriske, og ellers skulde den store Del af Uddannelsen selvfølgelig foregaa ved det praktiske Arbejde. Disse landbrugsfaglige Dag- og Aftenskoler, som ud over Landet er oprettet paa Frivillighedens Grund, og hvis Oprettelse Landbrugsorganisationerne har al Ære af, kan jo i dette Arbejde være en afgørende Faktor og skal sikkert ogsaa være det. De besøges heldigvis af Tusinder af unge Mennesker, men i Forhold til det store Antal unge, der er knyttet til Landbrugerhvervet, er det alt for faa.

Jeg vil gerne sige til alle de Landmænd, som muligvis stiller sig lidt skeptisk over for Tanken, og som erhvervsmæssigt set lider af det, man kalder Mindreværds-komplekser, at hvis vi ikke selv respekterer vort Erhverv, saa kan vi saa sandelig heller ikke forlange, at andre Mennesker skal gøre det. Landbruget er det fineste af alle Erhverv, fordi det er levende Væsener, Planter og Dyr, vi i vort daglige Arbejde arbejder med, og derfor er det paakrævet, at Uddannelsen er saa fyldig og god, som det overhovedet er gørligt. En Arbejder i andre